

शुक्रसारणयोः सैन्यप्राप्तिरेकादशे दिने ।
माघे सितारायां द्वादश्यां सैन्यसंख्या कृता तु वै ॥
सारणेन कपीनान् सारासारोपवर्णनम् ।
त्रयोदश्यादमां यावत्तुल्यार्थां दिवसेस्त्रिभिः ॥
रावणः सैन्यसंस्थानं रणायोत्साहनं तथा ।
यथावथाङ्गदो दौतं माघशुक्लादिवाचरे ॥
माघशुक्लद्वितीयादिदिनेः सप्तभिरेव तु ।
रक्षसां वानराणाञ्च युद्धमासीत् सुदारुणम् ॥
माघशुक्लनवम्यान् रात्राविन्मज्जिता रणे ॥
रामलक्ष्मणयोर्नागपाशैर्बन्धो बभूव ह ॥
नागपाशविमोचाद्यैश्च दशम्यां गच्छोऽभ्यगात् ।
अत्रावहारः कथितो दशम्यादिदिनद्वयम् ॥
द्वादश्यामाञ्जनेयेन धनराक्षस्य वधः कृतः ।
त्रयोदश्यान् तेनैव निहतोऽकम्पनो रणे ॥
माघशुक्लचतुर्दश्यां यावत् कृष्णादिवाचरम् ।
त्रिदिनेन प्रहस्तस्य नीलेन विहितोऽवधः ॥
माघासितद्वितीयायाश्चतुर्थ्यन्तर्निहिदिनेः ।
रामेण तुमुखे युद्धे रावणो द्रावितो रणात् ॥
पञ्चम्यास्तृतीयां यावद्वाचरेण प्रबोधितः ।
कुम्भकर्णः सप्ततस्यो तावदयुद्धचतुर्दिनम् ॥
कुम्भकर्णो दिनेः षड्भिर्नवम्यास्तु चतुर्दशीम् ।
रामेण निहतो युद्धे बहुवानरभञ्चकः ॥
अमावास्यादिने श्रीकादवहारी बभूव ह ।
फाल्गुनादिप्रतिपदश्चतुर्थ्यन्तर्दिनेस्ततः ॥
नरान्तकप्रभृतयो निहताः पञ्च राक्षसाः ।
पञ्चम्याः सप्तमी यावदतिकायवधश्चाहात् ॥
अष्टम्या द्वादशी यावन्निहतौ दिनपञ्चकात् ।
निकुम्भकुम्भानुहन्तु मकराचचतुर्दिनेः ॥
फाल्गुनस्य द्वितीयायां कृष्ण शक्रजिता

जितम् ।

द्वितीयायास्तु सप्तम्यां हरयः पञ्चवाचरात् ॥
जीवध्यानयने अग्रास्तदासीदवहारकः ।
तत्र त्रयोदशीं यावद्दिनेः षड्भिस्तु शक्रजित् ॥
लक्ष्मणेन हतो युद्धे विप्रितोऽभिचरन् क्रमात् ।
चतुर्दश्यां दशयोवरणदौचाविधिः क्रमात् ॥
अमावास्यां ययौ वीरो युद्धाय दशकन्धरः ।
चैत्रशुक्लप्रतिपदः पञ्चमी दिनपञ्चकेः ॥
रावणस्य प्रधानानां युध्यतामभवत् त्रयः ।
चैत्रषष्ठ्यासी यावत्तुल्यार्थादिमारणम् ॥
चैत्रशुक्लनवम्यान् सौमित्रेः शक्तिमेदनम् ।
द्रोणाद्रिराञ्जनेयेन लक्ष्मणार्थे सुपाहृतः ॥
दशम्यामवहारोऽभूद्रात्रौ युद्धं वरुचसोः ।
एकादश्यान् रामाय रथो मातलिचारयिः ॥
अष्टादशदिने रामो वैरये रावणं वधीत् ।
द्वादश्याः शुक्लपक्षस्य यावत् कृष्णचतुर्दशीम् ॥
माघशुक्लद्वितीयायाश्चैत्रशुक्लचतुर्दशीम् ।
अष्टादशीतिदिनं युद्धं मध्ये पञ्चदशाहकम् ॥
युद्धावहारः संग्रामस्त्रिसप्ततिदिनान्भूत् ।
संस्कारो रावणादीनाममावास्यादिनेऽभवत् ॥
वैशाखादितिपौ रामः सुवेलं पुनरागतः ।
अभिविक्तो द्वितीयायां लङ्काराण्ये विभीषणः ॥
सीताशुद्धिस्तृतीयायां देवेभ्यो वरलभनम् ।

वैशाखस्य चतुर्थ्यान् रामः पुष्पकमास्थितः ॥
पूर्वे चतुर्दशे वर्षे पञ्चम्यां माघवस्य तु ।
भरद्वाजाश्रमं रामः ससीतः पुनरागतम् ॥
नन्द्यामे तु गङ्गां वै भरतेन समागतः ।
सप्तम्यामभिविक्तोऽसावयोध्यायां रघूत्तमः ॥
जानकी रामसहिता रावणस्य निवेशने ।
मनुमावान् स्थिता पञ्चदशवाचरचतुर्दिने ॥
यत्तु सर्वार्थे अनिश्चितप्रामाण्यम् । कालिका-
पुराणाद्विरोधात् । इदं कल्पान्तरविषयमिति
न युक्तम् । तद्विरोधादेव । तस्मात् क्रियाविरोधे
पुराणेषु उपसंहार एव न्यायः । शाखा-
न्तरोक्ताङ्गोपसंहारवत् । यथा कुम्भकर्णवधो-
ऽत्र रामेणोक्तो भारते लक्ष्मणेन तादृशे विषये
न तु कल्पमेदेन व्यवस्था । जन्मविषये एव तु
हरिवंशोक्ता सेति बोध्यम् ॥ इति श्रीरामायण-
तीर्णके लङ्काकाण्डे ११० सर्गः ॥) तस्य परि-
पूर्णतमत्वं यथा,—

“सर्वे चांशुकताः पुंसः लघुस्तु भगवान्

स्वयम् ।

परिपूर्णतमो रामो ब्रह्मशापात् खविस्तुतः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलक्ष्मणकण्डखण्डे ११६ अध्यायः ॥

अथ श्रीराममन्त्राः ।

“अनन्तोऽभ्यासनः सेतुर्वर्जं रामाय हृन्मनुः ।

षड्चरोऽथमादिष्टो भजतां कामदो मनुः ॥”*

तस्य तारकब्रह्ममन्त्रो यथा,—

“सर्वेषां राममन्त्राणां मन्तराजः षड्चरः ।

तारकब्रह्म चैत्युक्तं तेन पूजा प्रशस्यते ॥”

तन्मन्त्रश्च रां रामाय खाहा । इति रामा-
र्चनचन्द्रिकायाम् ४ पटलः ॥ अस्य पूजा-

प्रयोगः । प्रातःकृत्वादि वैष्णवोक्तपीठन्यासान्तं

कर्म विधाय ऋष्यादिन्यासं कुर्यात् । शिरसि

ॐ ब्रह्मणे ऋषये नमः । मुखे गायत्रीचन्दसे

नमः । हृदि श्रीरामाय देवतायै नमः । ततः

कराङ्गन्यासौ । रां अङ्गुष्ठार्थां नमः । रौ

तर्जनीभ्यां खाहा । हं मध्याभ्यां षड् । रे

अनामिकाभ्यां हुम् । रौ कनिष्ठाभ्यां वौषट् ।

रः करतलपट्टाभ्यां फट् । एवं हृदयादिषु ।

ततो मन्त्रावधः । ब्रह्मरन्ध्रे रां नमः । भूमध्ये

रा नमः । हृदि मा नमः । नाभौ य नमः ।

लिङ्गे न नमः । पादयोर्मै नमः । ततो अर्चि-

पञ्जरादिविधिं विधाय देवं ध्यायेत् ।

“कालाभ्यो धरकान्तिकान्तमनिशं वीराधनाध्या-

सिनं

सुदं ज्ञानमयीं दधानमपरं हस्ताभुजं चाहुनि ।

सीतां पार्श्वगतां सरोरुहकरां विदुर्निर्भा राघवं

प्रश्रन्तं सुकुटाङ्गादादिविधाकण्ठोष्णलाङ्गं

भजे ॥”

एवं ध्यात्वा मानसेः संपूज्य शङ्खस्थापनं

कुर्यात् । ततः पीठपूजां विधाय वैष्ण-

वोक्तपीठशक्तीः पीठमनुष्यं संपूज्य पुनर्धात्वा

वाहनादिपञ्चपुष्पाङ्गलिदानपथ्यन्तं विधाया-

वरणपूजामारभेत् । यथा देववामपार्श्वे श्रीं

सीतायै नमः । अग्रे ॐ शाङ्गाय नमः ।
दक्षिणवामपार्श्वयोः ॐ शरेभ्यो नमः । ॐ
चापाय नमः । तद्वहिः केशरेषु अर्घ्यादिकोणेषु
मध्ये दिक्षु च रां हृदयाय नमः । इत्यादिना
षडङ्गानि पूजयेत् । ततो दक्षेष्टे पूर्वादिदिक्षु
ॐ हनुमते नमः । ॐ सुग्रीवाय नमः । ॐ
भरताय नमः । ॐ विभीषणाय नमः । ॐ
लक्ष्मणाय नमः । ॐ अङ्गदाय नमः । ॐ शत्रु-
घ्नाय नमः । ॐ चाम्बवते नमः । दक्षायेष्टु
ॐ वृष्टाय नमः । ॐ जयन्ताय नमः । ॐ
विजयाय नमः । ॐ सुराष्ट्राय नमः । ॐ राक्ष-
वर्हनाय नमः । ॐ अकोपाय नमः । ॐ धर्मे-
पालाय नमः । ॐ सुमन्त्राय नमः । तद्वहि-
रिन्द्रादीन् वज्रादींश्च पूजयेत् । ततो धूपादि-
विसर्जनान्तं कर्म समापयेत् ॥ * ॥ अस्य
पुरश्चरणं षड्लक्षचक्रपः । तथा च ।

“ऋतुलक्षं जपेन्मन्त्रं दशंशं कमलेः शुभैः ।

कुड्यादितै वद्धौ ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ॥”

अयं मन्त्रः षड्विधः । तथा च ।

“स्वकामशक्तिवाक्लक्ष्मीतारादाः पञ्चवर्णकः ।

षड्चरः षड्विधः स्यात् चतुर्वर्गफलप्रदः ॥

ब्रह्मा सम्मोहनः शक्तिर्दक्षिणार्धनिर्गद्यते ।

अगस्त्यः श्रीशिवः प्रोक्तो सुनयोऽत्र क्रमादिने ॥

अथवा कामबीजादेर्विष्णोर्नामिजो सुनिर्मनोः ।

हृन्दो गायत्रीसंज्ञश्च श्रीरामश्चैव देवता ॥

ध्यानपूजादिकं सर्वं पूर्ववच्च समाचरेत् ॥”

तथा ।

“जानकीवक्त्रं डेहन्तं वङ्गिणीया हुमादिकम् ।

दशाक्षरोऽयं मन्त्रः स्याद्विशिष्टस्तु ऋषिर्विराट् ॥

हृन्दस्तु देवता रामः सीतापाणिपरिग्रहः ।

आढं बीजं द्वितः शक्तिः कामेनाङ्गक्रिया मता ॥

शिरोललाटभूमध्यातुल्यकण्ठेष्टु हृद्यपि ।

नाभ्यूरुजातुपादेष्टु दशवर्णां न्यसेन्ननोः ॥”*

ततो ध्यानम् ।

“अयोध्यानगरे चित्ररत्नसौवर्णमण्डपे ।

मन्दारपुष्पैरावहविताने तोरणाश्रिते ॥

सिंहासनसमारूढं पुष्पकोपरि राघवम् ।

रक्षोभिर्हरिभिर्देवैर्दिव्ययानगतेः शुभैः ॥

संस्तूयमानं सुनिर्भयं स्वर्गैः परिशोभितम् ।

सीतालङ्कृतवामाङ्गं लक्ष्मणेनोपशोभितम् ॥

श्यामं प्रसन्नवदनं सर्वभरणभूषितम् ।

ध्यायन्नेवं जपेन्मन्त्रं वर्णलक्ष्मणनन्द्योः ॥”

अन्यत् सर्वं पूर्ववत् ॥ * ॥

“वङ्गिनीरायणेनाऽपी जठरः केवल एव च ।

हृत्क्षरो मन्त्ररजोऽयं सर्वभोष्टफलप्रदः ॥

श्रीमाया मन्त्रयेकैकबीजाद्यन्तगतो मनुः ।

चतुर्वर्णः स एव स्यात् षड्वर्णां वाङ्मृतप्रदः ॥

खाहान्तो हुं फट्णो वा नमोऽन्तो वा

भवेन्ननुः ।”

तथा ।

“तारमायारमानङ्गवाक्स्वबीजेस्तु षड्विधः ।

त्राक्षरो मन्तराजः स्यात् सर्वभोष्टफलप्रदः ॥